

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1927

N:o 3—4

Innehåll: N:o 3. Ålands landstings beslut om ändring av landskapslagen angående erläggande av nöjesskatt inom landskapet Åland, utfärdad den 15 februari 1923.
N:o 4. Ålands landstings beslut om antagande av lag om trafik med motorfordon i landskapet Åland.

N:o 3.

Ålands landstings beslut

om ändring av landskapslagen angående erläggande av nöjesskatt inom landskapet Åland, utfärdad den 15 februari 1923.

Utfärdad i Mariehamn den 30 april 1927.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting, med upphävande av sitt den 11 februari 1924 utfärdade beslut om ändring av § 3 i lagen av den 15 februari 1923 angående erläggande av nöjesskatt inom landskapet Åland, beslutat, att sagda § 3 skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 3.

För inträdesbiljett till förlustelsetillfälle, då inträdesavgift uppbäres av alla eller en del besökande, skall stämpelskatt erläggas med följande procenttal av den å biljetten angivna inträdesavgiften:

1) vid cirkus-, varieté-, akrobat- och kabaretföreställningar, tävlingar eller förevisningar i boxning, alla i samband med yrkesmässig servering givna föreställningar, danstillställningar, maskerader, karuseller, vaxkabinett m. m. d. 40 procent;

2) vid kinematografföreställningar, förutom nedannämnda, 30 procent;

3) vid kinematografföreställningar, vid vilka endast konstfilmprogram förevisas, så ock vid operett- och dansföreställningar 15 procent;

4) vid övriga förlustelsetillfällen 10 procent;

dock för varje slag minst 25 penni.

För inträdesbiljetter till sådana teaterföreställningar, som givas av å viss ort stadigvarande teater, så ock till konserter, vilka föranstaltas av landskapsbidrag åtnjutande orkester samt av kör, erlægges icke stämpelskatt. Landskapsnämnden äger rätt att för en tid av högst ett år i sänder befria från samma skatt av kommun understödd orkesters konserter.

Omfattar förlustelsetillfälle olika slag av nöjen, skall stämpelskatt erläggas för det slag av nöje, för vilket den är störst.

Tillfällen, vilka hava uteslutande vetenskapligt, undervisnings- eller pedagogiskt syftemål, eller vilka anordnas av skolor och andra läroanstalter eller elevsammanslutningar vid sådana, utan att av utomstående personer inträdesavgifter uppbäras, eller där programmet omfattar endast gymnastik- eller sportuppvisningar, vilka icke givas yrkesmässigt, så ock kinematografföreställningar, vid vilka enbart program av vetenskapliga eller

undervisningsfilmer förevisas, anses icke såsom förlustelsetillfällen.

För förlustelsetillfällen, vilkas huvudsakliga program utgöres av tal, föredrag, deklamation, sång- och musikprestationer, skådespel och annat därmed jämförligt samt där dans förekommer under högst en timmes tid, erlægges icke stämpelskatt.

Stämpelskatt uppbäres icke för fribiljett, som utgives till polismyndighets, brandverkets på orten eller persons disposition, som eljest å tjänstens vägnar bör hava fritt tillträde till förlustelsetillfälle, eller åt tidningsredaktion.

Landskapsnämnden vare berättigad att på ansökan bevilja nedsättning i eller frihet från stämpelskatt för inträdesbiljetter till sådant förlustelsetillfälle, som anordnas uteslutande i syfte att insamla medel för välgörande ändamål samt till understödjande av undervisningsanstalter och vetenskap.

Det ankommer å landskapsnämnden att närmare bestämma angående tillämpningen av denna lag.

Mariehamn, den 26 februari 1927.

På landstingets vägnar:

Julius Sundblom
talman.

Johannes Eriksson
vicetalman.

Oscar Bomanson
vicetalman.

N:o 4.

Ålands landstings beslut

om antagande av lag om trafik med motorfordon i landskapet Åland.

Föredraget för REPUBLIKENS PRESIDENT den 12 april 1927.

Utfärdat i Mariehamn den 30 april 1927.

På framställning av Ålands land-
skapsnämnd har Ålands landsting an-
tagit nedanstående

männa trafikens intresse kunna anses
påkallade.

Lag

om trafik med motorfordon i land-
skapet Åland.

I KAP.**Allmänna bestämmelser.****§ 1.**

Automobiltrafik samt trafik med
motorcykel och motorredskap är till-
låten å allmän väg, varmed i denna
lag avses landsväg och bygdeväg
jämfte till sådana vägar hörande broar
och färjor, samt å gata och torg med
de inskränkningar och under iaktta-
gande av de närmare föreskrifter,
som ingå i denna lag eller på grund
av densamma meddelas.

Är trafik å enskild väg, som all-
mänt befares, icke förbjuden, gäller
ifråga om automobiltrafik även å så-
dan väg, vad i denna lag stadgas
beträffande trafik å allmän väg.

§ 2.

Polismyndighet handhar den när-
maste uppsikten över automobiltrafi-
ken inom sitt distrikt och äger inom
gränserna för denna lag meddela de
närmare föreskrifter, som i den all-

II KAP.**Om automobiler.****Om automobils beskaflenhet och utrustning.****§ 3.**

Med automobil förstås i denna lag
motorfordon, som ej löper på skenor
och som är avsett för person- eller
godsbefordran samt ej är att hänföras
till motoreykel, varom i § 44 förmäles.

§ 4.

Automobil, vars egen vikt översti-
ger 350 kilogram, bör med tillhjälp
av motorn kunna drivas såväl framåt
som bakåt.

§ 5.

Å automobil må ej användas sådan
inrättning, som skadar väg eller bro.
Automobil skall vara så konstruerad
och utförd, att den ur trafiksäkerhets-
synpunkt är fullt tillförlitlig och i övrigt
för sitt ändamål lämplig.

Automobil skall vara försedd med:
1) styrinrättning, varigenom auto-
mobilen lätt kan styras och med lätt-
het vända;

2) två lättåtkomliga, av varandra
oberoende bromssystem, av vilka åt-
minstone det ena skall äga förmåga

att, även om föraren lämnat automobilen, på ett effektivt sätt hindra dess förflyttning även å sluttande mark;

3) anordning, varigenom motorn ögonblickligen kan stoppas eller koppas från drivhjulen;

4) lämpliga anordningar för ljudsignal;

5) framtill två lyktor med vitt ljus, anbragta på vardera sidan av automobilen och på lika höjd över marken samt så starka, att vägen klart upplyses minst 50 meter framför automobilen, samt baktill en lykta, som med vitt klart sken belyser automobilens igenkänningsmärke. Denna lykta skall även visa rött ljus bakåt;

6) backspegel framtill, som möjliggör för föraren att överskåda den bakom liggande vägbanan, dock så, att denna föreskrift gäller endast automobilomnibus och personvagn, avsedda för mer än 7 personer.

§ 6.

Handtag och andra anordningar för automobilens igångsättning, manövrering och bromsning ävensom för signalering skola vara så anbragta, att de icke kunna förväxlas och att föraren lätt kan åtkomma dem utan att flytta sig från sin plats eller vända sin uppmärksamhet från vägen.

Å automobil får ej finnas något, som från förarens plats skymmer vägen.

§ 7.

Å automobil böra motorn samt de behållare och rör, som innehålla flytande eller gasformigt bränsle, vara så förlagda, att de äro skyddade för yttre åverkan, samt så beskaffade, att de icke kunna förorsaka eldfara eller olyckshändelse genom explosion; ej

heller får motorn utsläppa rök, ånga eller illaluktande gas i sådan grad eller på sådant sätt, att olägenhet därav uppkommer.

§ 8.

Automobilhjuls diameter, ringarna häri inberäknade, får ej understiga 65 centimeter.

Hjulringarna få icke vara kullriga, såframt de icke äro av mjukt eller elastiskt ämne, de få ej heller hava tvärlister, framskjutande bulthuvuden eller andra ojämnheter. Dock må å hjulringar av mjukt eller elastiskt ämne till skydd mot slirning anbringas s. k. glidskydd.

Vintertid må broddning av hjulringarna eller andra därmed jämförliga åtgärder äga rum.

Hjulringar, som icke äro av mjukt eller elastiskt ämne, skola hava en bredd av minst 8 centimeter. Överstiger den beräknade belastningen av hjulet 400 kilogram, skall ringens bredd ökas med en halv centimeter för varje överskjutande fullt eller påbörjat femtiotal kilogram av hjulets belastning; dock att större bredd än 25 centimeter icke i något fall erfordras.

§ 9.

Äro hjulringarna av mjukt och elastiskt ämne, får hjulets belastning ej överstiga:

a) för hjulring med en bredd å slitytan av högst 8 centimeter 50 kilogram för varje centimeter av denna bredd; samt

b) för hjulring med en bredd å slitytan av mera än 8 centimeter 400 kilogram med tillägg av 100 kilogram för varje överskjutande centimeter av slitytans bredd.

Med slityta avses ringens anlägg-

ningsyta emot vägen; dock att ifråga om luftring slitytan beräknas med den obelastade ringens största bredd.

Som slityta å kullriga, massiva gummiringar räknas tre fjärdedelar av ringens bredd vid basen; vid användande av mer än en hjulring å samma hjul beräknas slitytans bredd lika med sammanlagda bredden av hjulringarnas slitytor.

III KAP.

Besiktning av automobil.

§ 10.

För verkställande inom landskapet av besiktning och annan förrättning, som i denna lag avses, skall landskapsnämnden förordna besiktningsman.

Till denna befattning må ej utses annan än den, som genom avlagd examen vid teknisk läroanstalt eller genom sysslande med tillverkning eller reparation av motorfordon eller eljest förvärvat ingående kändedom om motorfordonens konstruktion, skötsel och manövrering och som därtill själv innehar körkort för automobil.

Besiktningsman må ej vara den, som tillverkar eller driver handel med motorfordon eller som yrkesmässigt meddelar undervisning till utbildning av förare; ej heller den, som är delägare i handelsbolag eller styrelseledamot i aktiebolag eller förening för ekonomisk verksamhet, som bedriver tillverkning eller uthyrning av eller handel med motorfordon.

§ 11.

Besiktningsman förordnas av landskapsnämnden, efter det befattningen varit under fjorton dagar ledigansla-

gen och sedan landshövdingens yttrande över ansökningen inbegärts. Där omständigheterna sådant föranleda, må dock förordnandet av landskapsnämnden återkallas.

Besiktningsman åtnjuter arvode för varje förrättning enligt av landskapsnämnden fastställd taxa.

Instruktion för besiktningsmannen utfärdas av landskapsnämnden.

§ 12.

Den, som i syfte att få automobil inregistrerad, anmäler densamma hos besiktningsmannen, skall därvid uppgiva den avsedda användningen av automobil (personvagn eller lastvagn), dess vikt, drivkraftens art, motorns uppgivna hästkrafttal samt hjulringarnas bredd å slitytan ävensom i fråga om personautomobil det antal passagerare, för vilket automobil är avsedd, samt för lastautomobil maximilasten.

Över vad vid besiktningen iakttagas, skall besiktningsmannen föra anteckningar enligt av landskapsnämnden fastställt formulär samt, där automobil för trafik godkänts, till automobilägaren utfärda besiktningsmärke, som på synlig plats skall fastsättas å automobil. Vid sådan besiktning tillkommet instrument skall av besiktningsmannen inom två dagar till landskapsnämnden insändas.

Användes automobil i yrkesmässig trafik, skall densamma därutöver årligen å tid, som av landskapsnämnden bestämmes, underkastas ny besiktning till uttrönande av dess trafikdugliga skick.

§ 13.

Har sådan ändring av automobil företagits, att de uppgifter, som äro

införda i landskapets automobilregister, icke längre äro överensstämmande med automobilens beskaffenhet, skall ägaren hos besiktningsmannen anmäla bilen till efterbesiktning.

Befinnes automobil vid årligen återkommande besiktning eller efterbesiktning vara i sådant skick, att densamma ej kan av besiktningsmannen godkännas, skall denne förbjuda automobilens användning samt till landskapsnämnden härom omedelbart anmäla.

Föreligger anledning att antaga, att automobil till sin beskaffenhet ej överensstämmer med stadgandena i denna lag, äger landskapsnämnden genom besiktningsmannen låta undersöka densamma.

IV KAP.

Registrering av automobil.

§ 14.

Automobil må ej i andra fall än sådana, som angivas i 2 mom. av denna paragraf, tagas i bruk, innan den blivit besiktigad samt igenkänningsmärke tilldelats densamma.

Skall automobil, som ej undergått besiktning, med egen motor föras till besiktningsmannen för undergående av första besiktning, må sådant ägarum under villkor, att å bilen föres skylt av modell, som av landskapsnämnden fastställts. Lag samma vare, om automobil provköres vid besiktning eller i och för försäljning. Sådan skylt skall emot nedsättning av skäligt belopp tillhandahållas vederbörande av besiktningsmannen, som, där skylten återställs, äger det nedsatta beloppet återbetala.

§ 15.

Hos landskapsnämnden skall föras automobilregister för införande av de uppgifter rörande automobiler, om vilka i denna lag stadgas eller vilkas intagande i registret eljest varder föreskrivet.

§ 16.

Ansökan om registrering av automobil skall inom fjorton dagar, efter det bilen förvärvat, göras av ägaren eller, om bilen tillhör staten eller kommunen, av den myndighet eller person, som äger befogenhet att anställa förare å fordonet.

Nämnda skyldighet åligger dock icke den, som tillverkar eller bedriver handel med automobiler, ifråga om dylikt fordon, som av honom hålles på lager.

Har registrerad automobil förstörts eller kommer den av annan orsak icke vidare att inom landskapet användas, skall ägaren inom fjorton dagar, från det dylikt förhållande ägaren veterligt inträffade, därom göra anmälan i avseende å automobilens avförande från registret. Vid sådan anmälan skall fogas bevis till styrkande av de meddelade uppgifterna om bilen.

Sedan automobil avförts från registret, må den ej i annan händelse, än i § 14 säges, användas i trafik, innan den ånyo inregistrerats.

Sker i andra fall, än vad ovan sagts, ändring i registrerat förhållande, skall därom anmälas till registret inom samma tid, som i första momentet säges.

§ 17.

Anmälan om registrering eller annan anmälan till automobilregister

skall skriftligen i två exemplar insändas till landskapsnämnden med biläggande av besiktningbevis, vari skall uppgivas:

1) automobilägarens namn och yrke, titel eller befattning samt hemort och adress;

2) automobilens tillverkare, typ (märke eller fabrikat) och tillverkningsnummer samt vikt;

3) automobilens beskaffenhet (person-, gods- och brandautomobil eller automobil för transport av sjuka) ävensom huruvida densamma skall brukas till åkning eller varutransport mot lega eller uteslutande för privatbruk;

4) huruvida bilen är försedd med explosionsmotor eller drives med elektricitet eller ånga;

5) motorns cylindrantal och cylindrarnas dimensioner samt det av fabrikanter uppgivna antalet effektiva hästkrafter hos motorn;

6) antalet hästkrafter hos motorn, uträknat på sätt som i statsrådets beslut angående registrering och besiktning av bilar och motorcyklar av den 18 maj 1922 föreskrives eller senare stadgats;

7) automobilringarnas beskaffenhet och dimensioner;

8) i fråga om personbilar det antal personer, föraren inberäknad, bilen kan föra (sittplatser);

9) beträffande godsautomobil dess lastförmåga, längd och största bredd;

10) bilförarens namn, hemort och adress;

11) bevis över att bilen blivit i föreskriven ordning försäkrad.

§ 18.

I registret skall införas: a) dag för

registreringen jämte nummer i registret; b) igenkänningsmärket; c) de i punkterna 1—11 § 17 angivna uppgifter samt d) dagen, då igenkänningsmärke till sökanden utgivits.

§ 19.

Registrerad automobil skall förses med igenkänningsmärke, upptagande bokstäverna ÅL jämte automobilens ordningsnummer.

Igenkänningsmärket tillverkas genom landskapsnämndens försorg på bekostnad av fordonets ägare och anbringas å bilen såväl framtill som baktill på lämplig höjd över marken. Detsamma skall målas i svart på vit botten i tydliga, 10 centimeter höga bokstäver och siffror med 15 millimeters stapelbredd samt 20 millimeter mellan bokstäverna och siffertalet ävensom 10 millimeter mellan bokstäverna och siffrorna inbördes.

Å automobil, hörande till brandväsendet, skola bokstäver och siffror vara röda på vit botten. Å automobil för transport av sjuka skall anbringas ett rött kors på vit botten under vartdera igenkänningsmärket.

§ 20.

Landskapsnämnden är berättigad att, då förhållandena sådant påkalla, till polisinspektionen i Mariehamns stad överlämna utgivandet av igenkänningsmärken samt meddela härav föranledda anvisningar.

§ 21.

Angående landskapsnämndens skyldighet att med vissa uppgifter, rörande i denna lag avsedda motorfordon, tillhandagå landshövdingen i landskapet Åland stadgas särskilt.

V KAP.

Om automobilförare.

§ 22.

Automobil må föras endast av den, som därtill innehar gällande tillstånd. Sådant tillstånd meddelas genom utfärdandet av körkort åt person, som fyllt 18 år.

Utän hinder härav må dock den, som utbildar sig till förare, äga företaga övningskörning å svagt trafikerad plats. Vid dylik övningskörning skall elev vid förarplatsen åtföljas av lärare, som i § 23 avses. Under körning anses läraren såsom förare av bilen.

§ 23.

Utbildning av elev skall äga rum genom lärare, som innehar gällande körkort för automobil och besitter vana och skicklighet vid körning med sådant fordon.

Är körskola inrättad för meddelande av sagda utbildning, skall skolan stå under ledning av lärare, som här till av landskapsnämnden godkänts. Sådant godkännande kan, där skäl därtill provas föreligga, av landskapsnämnden återkallas.

Envar, som annorledes än i körskola vill såsom yrke bedriva utbildning av automobilförare, skall härtill av landskapsnämnden godkännas.

§ 24.

Var, som önskar erhålla körkort, äger inför landskapets besiktningsman avlägga prov på sin förmåga att föra automobil. Varder hans skicklighet vid sådan provkörning godkänd, skall åt honom av besiktningsmannen utfärdas körkort enligt av landskaps-

nämnden fastställt formulär. Vid sådant körkort bör tillika fogas fotografi av den, för vilken körkortet utställts.

Vid körning med automobil skall körkortet städsse medföras.

Körkort, som är utfärdat av behörig myndighet inom eller utom riket, medför rätt för innehavare att utan vidare anmälan inom landskapet framföra automobil eller annat motorfordon.

§ 25.

Såsom villkor för erhållande av körkort erfordras, utom vad i föregående paragraf föreskrivits, att sökanden till besiktningsmannen avlämnar:

a) bevis om sökandens födelseår och födelsedag;

b) intyg av läkare, att sökanden ej lidit av sådant lyte eller sådan sjukdom eller nedsättning i syn och hörsel, som väsentligen försvårar hans förmåga att föra automobil;

c) av sökanden undertecknad och till riktigheten bestyrkt uppgift, huruvida han tidigare sökt eller erhållit körkort;

d) intyg av vederbörande polismyndighet, att sökanden gjort sig känd för nykterhet, ordentlighet och ett hänsynsfullt uppträdande.

§ 26.

Över utfärdade körkort skall av besiktningsmannen varje månad till landskapsnämnden avlämnas förteckning jämte i föregående paragraf uppräknade betyg och bevis. Över sålunda utgivna körkort skall å landskapsnämnden föras liggare eller kortregister, där innehavarens namn, födelseår och dag, yrke och hemvist samt körkortets löpande nummer

ävensom dagen för körkortets utfärdande antecknas.

§ 27.

Har någon, som innehar körtillstånd, ådömts straff för överträdelse av denna lag eller på grund därav meddelade föreskrifter, skall domstolen insända anmälan om sitt utslag till den myndighet, som meddelat körtillståndet.

Befinnes förare hava vid färd med automobil gjort sig skyldig till grov vårdslöshet eller varit berusad eller föreligga eljest sådana omständigheter, att han måste anses olämplig att föra automobil, skall landskapsnämnden återkalla körkortet samt tillika upplysa, att sedan viss tid, minst två månader och högst två år, förflutit, landskapsnämnden på ansökan ånyo kan till prövning upptaga frågan om utfärdande av nytt körkort.

Beslut, varigenom landskapsnämnden indragit körkort, skall antecknas i den liggare eller det kortregister, varom i § 26 stadgas, ävensom kungöras uti sådan tidning, vari landskapet rörande allmänna förfoganden böra publiceras. På samma sätt skall förfaras, där, efter indragning av körkort, nytt sådant utfärdats.

VI KAP.

Om körning med automobil.

§ 28.

Körning med automobil vare, där ej nedan annorlunda säges, tillåten å varje allmän väg samt i stad på gata och torg eller annan allmän plats.

Därest på grund av vägens eller gatans bredd eller beskaffenhet eller i följd av regnig årstid eller annan

orsak automobiltrafik kan medföra särskild fara eller olägenhet eller skada väg eller gata, äge landskapsnämnden ifråga om landsbygden samt magistrat eller ordningsrätt i stad att helt och hållet eller för viss tid eller med viss annan inskränkning förbjuda trafik med automobil.

Likaledes vare länsman berättigad att tillfälligt förbjuda automobiltrafik å viss del av väg eller över trumma eller bro, som därigenom kunde utsättas för skada, eller ock eljest, där synnerliga skäl sådant påkalla. Sådant förbud bör dock ofördröjligen underställas landskapsnämndens fastställelse.

I fråga om enskilda vägar och andra enskilda områden ankommer det på ägaren av vägen eller området att avgöra, huruvida körning med automobil därstädes må äga rum.

§ 29.

Vid framförande av automobil skall hastigheten städse begränsas så, som försiktighet och ordning kräva, samt sålunda avpassas efter körbanans beskaffenhet och översiktlighet samt med hänsyn till övriga trafikanter av vägen.

I synnerhet bör en sådan begränsning av hastigheten ske, där varningstavlor finnas uppsatta.

Automobilförare bör särskilt, där hästfordon möta, iakttaga största möjliga varsamhet.

§ 30.

Största tillåtna hastighet i timmen för personautomobil med luftringar är på landsbygden 35 kilometer samt i stad eller tätt bebyggt område 25 kilometer. För motorfordon med massiva gummiringar eller med hjulringar av

hårt material vare högsta hastigheten 15 kilometer i timmen.

§ 31.

Automobilens bruttovikt (vagnens vikt jämte full last) må i trafik inom landskapet ej överstiga 3,000 kilogram. Dock vare landskapsnämnden berättigad att på ansökan på viss vägsträcka medgiva trafik jämväl med tyngre automobil samt att tillika föreskriva de villkor, under vilka sådan trafik får äga rum.

§ 32.

Vid körning med automobil skall iakttagas, att den i § 30 föreskrivna största hastigheten må komma till användning endast vid full dager å torr, jämn och hård väg ävensom då föraren kan överskåda minst 100 meter av den närmast liggande sträckan och annan omständighet ej heller föreligger, som betingar användande av mindre hastighet. Vid mörker och dimma må farten ej överstiga 20 kilometer i timmen.

§ 33.

Där allmän vägs svaga beskaffenhet eller uppblötta tillstånd eller annat särskilt förhållande sådant kräver, må landskapsnämnden föreskriva härav betingad inskränkning i den tillåtna farhastigheten under hela året eller viss del därav eller beträffande automobil av viss beskaffenhet.

§ 34.

Under färd skall å automobil föras:

- a) besiktningsmärke;
- b) igenkänningsmärken, så anbragta, som i § 19 säges;
- c) under mörker tvenne lyktor med

vitt sken på samma höjd över marken och så starka, att desamma fullständigt belysa den framför liggande vägen på en sträcka av minst 50 meter, ävensom baktill en lykta, så inrättad och anbragt, att densamma med klart vitt sken belyser automobilens igenkänningsmärke samt därjämte visar rött sken bakåt;

d) signalhorn av tillfredsställande styrka; samt

e) de nödvändigaste verktyg för avhjälpande av tillfällig skada å automobilen.

§ 35.

Förare åligger:

a) att, innan körningen vidtager, förvissa sig om, dels att automobilens utrustning överensstämmer med vad i § 5 är föreskrivet, dels även att styr-, broms- och säkerhetsanordningarna äro i fullt tillfredsställande skick;

b) att vid färd genom stad eller annat tätt bebyggt område ävensom vid möte med annan vägfarande så vitt möjligt avblända skenet från lyktorna;

c) att, då han lämnar automobilen, vidtaga sådana åtgärder, att densamma ej kan komma i gång av sig själv;

d) att städse under färd med automobil medhava körkort samt att på anfordran uppvisa detsamma för polisman eller annan behörig myndighetsperson; samt

e) att vid väg- och gatukorsningar samt i vägkrökar ävensom annars, där vägen endast på en kort sträcka är synlig, i god tid giva varnings-signal.

VII KAP.

Föreskrifter rörande yrkesmässig automobiltrafik.

§ 36.

Person, som önskar betjäna allmänheten med körning emot ersättning, skall hos vederbörande myndighet skriftligen söka tillstånd därtill samt bilägga ansökningsprästbevis, uppgift å orten, där näringen huvudsakligast kommer att bedrivas, eller uppgift å den linje, som med automobilen skall trafikeras, samt, för såvitt den för trafiken avsedda automobilen redan är anskaffad, uppgift över dess registernummer.

Är den för trafiken avsedda automobilen ännu icke av sökanden anskaffad, då ansökan om uti mom. 1 omnämnt tillstånd göres, pröva landskapsnämnden likväl behövligheten och lämpligheten av den ifrågakomna trafiken och förelägge, ifall hinder i sådant avseende icke anses vara förhanden, sökanden skäligen tid att till landskapsnämnden inkomma med uppgift över automobilens registernummer, vid äventyr att, om detta uraktlåtes, ansökan lämnas utan avseende.

Sådant trafiktillstånd meddelas för Mariehamns stad av ordningsrätten eller magistraten samt för landsbygden av landskapsnämnden.

När helst anledning därtill prövas föreligga, kan trafiktillstånd återkallas av myndighet, som meddelat det samma.

§ 37.

Ansökan om trafiktillstånd, avseende linjetrafik, skall innehålla utom i § 36 omnämnda utredning uppgift, om trafiken avser passagerar- eller godsbefordran eller vardera ävensom om

den taxa, vilken härför önskas fastställd.

Innan dylikt tillstånd meddelas, skall landskapsnämnden infordra besiktningsmannens utlåtande därom, huruvida den avsedda automobilen är för trafiken lämplig; sökanden dock obetaget att själv till ansökningsfoga sådan utredning.

§ 38.

Vid prövning av ansökan om tillstånd till linjetrafik eller lokaltrafik skall hänsyn tagas till behövligheten och lämpligheten av den ifrågakomna trafiken. Om särskilda omständigheter sådant påkalla, må dylik hänsyn tagas vid prövning även av ansökan om tillstånd till annan yrkesmässig trafik.

§ 39.

Automobil må icke användas i yrkesmässig trafik utan att vara härtill av vederbörande besiktningsman godkänd.

För utrönande av att dylik automobil befinner sig uti föreskrivet och eljest lämpligt skick, skall densamma minst en gång årligen å tid, som av landskapsnämnden bestämmes, underkastas granskning av besiktningsman.

Företer automobilen vid dylik besiktning brist eller är den eljest ej hållen i snyggt skick, äger besiktningsmannen förelägga ägaren att inom viss tid avhjälpa bristen. Ställer sig automobilägaren icke besiktningsmannens förståndigande till efter rättelse, skall besiktningsmannen härom anmäla för landskapsnämnden, som äger förbjuda automobilens användning, intill dess ägaren genom bevis av besiktningsmannen styrkt, att felaktigheterna blivit avhjälpta.

§ 40.

Taxa för såväl linje- som lokaltrafik fastställs av den myndighet, som meddelat trafiktillståndet. Taxan, som ej må överskridas, skall av automobilföraren städse medhavas för att på anfordran av polisman eller trafikant uppvisas.

§ 41.

Ej må någon tjänstgöra såsom förare av automobil i yrkesmässig trafik utan att därtill hava erhållit tillstånd av den myndighet, som utfärdat trafiktillståndet.

Till sådan automobilförare må ej antagas annan än den, som innehar körkort och fyllt 21 år samt i övrigt efter prövning av besiktningsman befunnits lämplig som förare i dylik trafik.

Dock må landskapsnämnden, där synnerliga skäl härför kunna påvisas, meddela befrielse från anförda villkor för förare, som fyllt 18 år.

§ 42.

Myndighet, som meddelat i § 41 omförmålt tillstånd eller godkännande, äger, närhelst anledning härför prövas föreligga, återkalla tillståndet eller godkännandet.

§ 43.

Förare av automobil i yrkesmässig trafik vare förbjuden att under körning röka tobak.

VIII KAP.

Om motorcyklar.

§ 44.

Tvåhjuligt motorfordon benämnes i denna lag motorcykel, även om denna är försedd med sidovagn.

§ 45.

I avseende å motorcykelns utrustning gäller i tillämpliga delar, vad ovan stadgats om automobil, dock sålunda, att motorcykel icke behöver vara försedd med mer än en bromsrättning och flere än två lyktor, den ena framför och den andra bakom.

Är till motorcykel kopplad sidovagn, skall jämväl denna framtill på yttre sidan förses med lykta med vitt sken.

§ 46.

Beträffande besiktning och registrering av motorcykel ävensom rätt att föra dylikt fordon skall tillämpas, vad ovan i sådant avseende om automobil stadgats, dock så, att vid prövning inför besiktningsman avseende skall fästas huvudsakligast vid förarens för trogenhet med konstruktionen, skötseln och manövreringen av motorcykeln samt kännedom om gällande föreskrifter rörande trafik med motorfordon. Utfärdat körkort skall innehålla tillstånd att föra motorcykel, men medför icke rätt att föra automobil.

Motorcykel skall förses med igenkänningsmärke i enlighet med vad därom i fråga om automobil stadgats, med den skillnad att det ena av igenkänningsmärkena, där bokstäver och siffror anbringas å vardera sidan av plåten, fästes å cykelns framsida i dess längdriktning.

Bokstäver och siffror i motorcykelns igenkänningsmärke skola vara 8 centimeter höga med en stapelbredd av 7 millimeter. Avståndet mellan bokstav och siffra är 12 millimeter och mellan bokstäver och siffror inbördes 7 millimeter.

§ 47.

Motorcykel må framföras även å väg, varpå automobiltrafik icke är tillåten, därest ej i § 28 omnämnda förbud avser även motorcykel eller därest ej vägen tillhör enskild.

IX KAP.

Om motorredskap.

§ 48.

Beträffande traktor, lokomobil, lantbruksmaskin och väglagningsmaskin, vilka för framdrivande äro försedda med motor eller ångmaskin, skall iakttagas följande:

Motorredskap må annorstädes än å arbetsplats endast under färd från och till denna plats samt eljest tillfälligtvis framföras på allmän väg och gata eller annan allmän plats. Sådant framförande må endast ske, i händelse redskapet med hänsyn till tyngd eller hjulens beskaffenhet ej kan åsamka körbanan skada.

Vid sådan färd må motorredskapet, om detta försetts med gummihjul, ej framföras med högre hastighet än 15 kilometer i timmen, men i annat fall högst 10 kilometer. I mörker skall å redskapet föras lykta med vitt sken, så anbragt, att detsamma är synligt såväl framåt som bakåt. Är motorredskapet försett med släpvagn, skall jämväl å denna föras vitt ljus, som är synligt bakåt.

X KAP.

Ansvarsbestämmelser.

§ 49.

För överträdelse av bestämmelserna i denna lag straffes den skyldige,

där förseelsen ej är i allmän lag belagd med strängare straff, med högst femtio dagsböter.

§ 50.

Besvär över beslut, som av magistrat eller ordningsrätt samt polismyndighet i stöd av denna lag meddelats, kunna inom 15 dagar anföras hos landshövdingen i landskapet. Av landshövdingen eller landskapsnämnden meddelat beslut överklagas hos högsta förvaltningsdomstolen inom trettio dagar.

Av myndighet i stöd av denna lag meddelat beslut bringas i verkställighet utan avseende å att ändring i detsamma sökes.

XI KAP.

Särskilda bestämmelser.

§ 51.

Med polismyndighet avses i denna lag polisinrättning i stad samt länsman på landet.

§ 52.

Vad i § 30 är stadgat angående körhastighet avser icke automobil, som begagnas av läkare, sjukvårdare eller ackuschörskas, stadda i yrkesutövning, ej heller ambulansvagn, ej heller automobil, som vid eldfara användes för brandväsendets räkning, ej heller automobil, i vilken polisman i tjänsteutövning färdas.

§ 53.

Förare, som på grund av tidigare av behörig myndighet utfärdat tillstånd äger föra automobil eller motorcykel, vare därtill fortfarande berättigad, så länge sagda tillstånd är giltigt.

§ 54.

Å landskapsnämnden ankommer att fastställa formen för körkort samt att meddela tilläventyrs erforderliga anvisningar rörande tillämpningen av denna lag.

§ 55.

Genom denna lag upphävas de bestämmelser och ordningsregler, som för motortrafikens ordnande inom landskapet av landskapsnämnden tidigare utfärdats och som äro mot denna lag stridande.

Mariehamn, den 18 december 1926.

På landstingets vägnar:

Julius Sundblom

talman

Johannes Eriksson
victalman.

Oscar Bomanson.
victalman.